Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1620/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 117. és 118. §-a, valamint a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.V.35.059/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] 1. Az indítványozó jogi személy jogi képviselő (Dr. Radnai Éva ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 117. §-a és 118. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, továbbá a Győri Törvényszék 2.K.700.125/2022/87. számú ítélete és a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.V.35.059/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Az indítványozó továbbá az Alkotmánybíróságtól a bíróság felhívását kérte a jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztésére.

[2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei a rendelkezésre álló iratok alapján a következőképpen foglalhatók össze.

[3] Az indítványozó (a peres eljárás felperese) szlovák és cseh illetőségű társaságok felé teljesített Közösségen belüli termékértékesítést szerepeltetett bevallásaiban, amelyek után fizetendő adót az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 89. § szerinti adómentességre hivatkozással nem vallott be. Az adóhatóság adóellenőrzés eredményeként határozataiban – 2020. október és 2021. március közötti időszakokra – jogosulatlan igénylésnek és adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg. Az indítványozó a döntések ellen fellebbezett, mely döntéseket a másodfokú adóhatóság helybenhagyott.

[4] Az indítványozó a határozatok ellen keresetet nyújtott be. A Győri Törvényszék a peres eljárásokat egyesítette, és 2.K.700.125/2022/87. számú ítéletével az

indítványozó keresetét elutasította. A Győri Törvényszék szerint az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 98. § (3) bekezdése alapján az indítványozónak kell bizonyítani azon tényt, hogy az Áfa tv. 89. § (1) bekezdésében foglalt adómentesség megilleti, annak feltételei fennállnak.

[5] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához. A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta. A végzés indokolása szerint a Kúria az Áfa tv. 89. § (1) bekezdése szerinti adómentességével és az ezzel összefüggő bizonyítási teherrel kapcsolatban kiterjedt, az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) releváns határozatain alapuló egységes joggyakorlattal rendelkezik, amelyekre a Győri Törvényszék figyelemmel volt. Joggyakorlata felsorolása mellett a Kúria kifejtette, hogy a bizonyítékok ismételt egybevetésére, értékelésére, a bizonyítás eredményének felülmérlegelésére – amelyre a kérelem irányult – iratellenesség vagy kirívóan okszerűtlen mérlegelés hiányában nincs lehetősége. A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontra a Kúria kifejtette, hogy abban az esetben fogadja be a felülvizsgálati kérelmet, „ha az eldöntendő jogi probléma a jogalanyok széles körét érinti vagy ha a vizsgálandó jogkérdés az egyedi ügyön túlmutat, az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel. A befogadás viszont ekkor is csak abban az esetben indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást […]. A Közösségen belüli termékértékesítés adómentessége kapcsán ugyanakkor a Kúriának […] kiterjedt gyakorlata van, így a befogadásra ezokból sem kerülhetett sor”. A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását az uniós jog értelmezése érdekében sem látta indokolnak [Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ac)* alpont]. A Kúria az indítványozó által a Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti befogadási ok körében megjelölt határozatok egyike esetén megállapította a két ügy közötti ügyazonosság fennálltának anyagi jogi háttér különbözősége miatti hiányát. A másik referenciahatározat esetén pedig – többek között – azt, hogy annak megjelölt bekezdése nem a Kúria jogkérdésben való állásfoglalását tartalmazza. A Kúria az *a)* pont *ad)* alpontja szerinti befogadási okot pedig – a Kp. 117. § (4) bekezdésére való hivatkozással – a felet terhelő indokolási kötelezettség miatt hivatalból nem vizsgálhatta.

[6] 2. Az indítványozó az előzményeket követően – hiánypótlással utóbb kiegészített – alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz. A panasz szerint a Kp. támadott rendelkezései és a Kúria végzése az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, XV. cikk (1), (2) és (4) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, XXV. cikkét, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, 25. cikk (1)–(4) bekezdését, valamint 28. cikkét sérti, a Győri Törvényszék ítélete pedig az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésébe és XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésébe ütközik az alábbiak szerint.

[7] 2.1. Az indítványozó elsősorban azt tartja alaptörvény-ellenesnek, hogy a Kp. 117. és 118. §-a alkalmazása, annak értelmezési köre nyújtotta lehetőség alapjogai

indokolatlan korlátozásához, a jogegyenlőség és a jogbiztonság akadályozásához vezet.

[8] Az indítványozó szerint a széttartó, kiszámíthatatlan joggyakorlat a jogbiztonság, a tisztességes eljáráshoz való jog, a többszintű bírósághoz fordulás jogát sérti, az esélyegyenlőséget akadályozza. A Kp. 117. és 118. §-a a bírósághoz fordulás lehetőségét, a többszintű igazságszolgáltatás megvalósulását megvonja, „de minimum" korlátozza, ennek következtében az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérül.

[9] A Kp. támadott rendelkezései adta lehetőségből fakadóan, a Kúria – Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontjára előadott indokolása alapján – az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét csak akkor vizsgálja, ha több ugyanolyan ügy merül fel. A bírósági rendszernek az Alaptörvény 25. cikk (4) bekezdésében deklarált többszintűségével, a bírósághoz fordulás lehetőségével és a jogorvoslathoz való joggal ellentétes, valamint megakadályozza, hogy a Kúria ellássa az Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdése szerinti legfőbb bírósági szerv szerepét az, hogy a közigazgatási ügyben érvényesülő egyfokú bírósági rendszerben a közigazgatási határozatok törvényessége felülvizsgálat keretében nem vizsgálható. Az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdése a közigazgatási ügyekben való döntéshozatalt, az ügyben született döntés törvényességének, jogszerűségének vizsgálatát biztosítja. A jogalkalmazás egységessége megteremtésének az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében rögzített hatásköre annak megfogalmazásából következően csupán másodlagos feladat.

[10] Az indítványozó szerint a Kúria által támasztott, törvényi előíráson felüli feltételrendszer alapján – a Kp. 117. § (4) bekezdésével ellentétben – elvárt, hogy az indítványozó indokolja, a jogkérdés milyen a saját ügyén túlmutató ügyekben merült fel. A törvényben előírton felüli feltételrendszer támasztása a jogbiztonság követelményét sérti, „a feltételrendszerrel szembehelyezkedve" érdemi bírósághoz fordulást pedig megakadályozza. A Kúria értelmezési tartománya a törvény céljával ellentétes.

[11] A Kúria értelmezése – amely pusztán azon az alapon nem vizsgálja érdemben az egyedi ügyben hozott bírósági döntés jogszerűségét, mert a Kúria az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát vizsgálja – ellentmond a közjónak és a józan észnek. Az erre alapított indokolás az indokolással szemben támasztott alkotmányos követelményeknek nem felel meg, és sérti az indítványozó azon jogát, hogy írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez.

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* és *ad)* alpontjának végzés szerinti értelmezésével, alkalmazásával a Kúria az indítványozótól elvonta a bírósághoz fordulás és a jogorvoslathoz való jogát. A törvény az *ad)* alpont esetén részletes indokolást, bizonyítást nem követel meg, ennek hiányára a Kúria sem hivatkozhat. Az ilyen értelmezést lehetővé tevő jogszabályi rendelkezés nem egyértelmű. A Kp. 118.

§-ának 117. § (4) bekezdésével való együttes alkalmazása a törvény előtti egyenlőséget és az esélyegyenlőséget sérti.

[13] A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontját a Kúria alaptörvény-ellenesen alkalmazta, amely a jogbiztonságot és az egységes jogalkalmazást sérti, az ügyekben szereplő felek közötti egyenlő elbánást, a törvény előtti egyenlőséget nem biztosítja, továbbá a tisztességes eljárás alapelvének sérelmével a jogerős ítélet által okozott jogsérelmet nem orvosolja.

[14] Az alkotmányjogi panaszban előadottak szerint az egyenlő bánásmód követelménye sérelméhez vezet, hogy az egyes pertípusokban eltérő módon és mértékben biztosított a felülvizsgálat lehetősége. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 5 000 000 Ft-ot meghaladó pertárgyértékű perek esetén korlátlanul lehetővé teszi a felülvizsgálatot, továbbá a rendes bírósági eljárás is kétfokú, míg a Kp.-ban biztosított egyfokú bírósági eljárás mellett a Kúria „másodfokú bírósági szervként" való eljárásától pedig a 117. és 118. §-ok elzárják a közigazgatási per feleit.

[15] 2.2. Az indítványozó szerint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogát sérti az Air. 98. §-nak olyan hatósági és bírósági értelmezése, amely az indítványozóra a nyomozási tevékenységet is magában foglaló bizonyítási terhet rak. A Győri Törvényszék alaptörvény-ellenes, a tényállást nem feltáró, ellentmondásos, iratellenes hatósági döntést hagyott helyben, továbbá az EUB gyakorlatával szembehelyezkedett.

[16] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján azt kellett vizsgálnia, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv. és az Ügyrend szerinti befogadási feltételeknek.

[17] 3.1. Az indítványozó jogi képviselője a Kúria végzését követő alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtotta be. A jogi képviselő meghatalmazását csatolta.

[18] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti [*a)* pont], továbbá az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [*b)* pont]. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése ugyanezen feltételek mellett teszi lehetővé az alkotmányjogi panasz benyújtását az ügyben alkalmazott, alaptörvény-ellenes jogszabállyal szemben.

[19] Az indítványozó a perben felperesként vett részt, az ügyben érintettnek és jogosultnak is tekinthető.

[20] Az indítványozó a bírósági felülvizsgálattal kimerítette rendes jogorvoslati lehetőségét, egyúttal a rendkívüli jogorvoslatok köréből élt a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének jogával.

[21] A Kúria támadott végzése az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti, a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, ezért alkotmányjogi panasszal támadható {lásd például: 1376/2026. (VII. 17.) AB végzés, Indokolás [14]}. Az indítványozó panaszában a Kúria felülvizsgálat befogadását megtagadó végzését és a jogerős ítéletet is támadja. Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott határozata alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható. Ilyen esetben az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Az indítványozó a jogerős döntést külön alkotmányjogi panasszal nem támadta meg, ugyanakkor a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdésére alapított döntése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Minderre tekintettel a Kúria végzése és azon keresztül a Győri Törvényszék döntésének állított alaptörvény-ellenessége is vizsgálható {lásd például: 1376/2026. (VII. 17.) AB végzés, Indokolás [15]}.

[22] A Kúria az indítványozó által támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta.

[23] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a B) cikk (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt csak két kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotásra és jogalkalmazásra, valamint a felkészülési idő hiányára alapított indítványok esetében – vizsgálja érdemben {lásd például: 1346/2026. (VII. 3.) AB végzés, Indokolás [32]}. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát nem ezen esetekre alapította. Az Alaptörvény XV. cikk (4) bekezdése az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot nem tartalmaz {lásd hasonlóan: 3420/2024. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [46]; 3186/2024. (V. 17.) AB végzés, Indokolás [34]}. Szintén nem tartalmaz az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot az Alaptörvény 25. cikke és a bíróságoknak szóló segédszabályt rögzítő 28. cikke {lásd például a 25. cikk esetén: 1335/2026. (VI. 26.) AB végzés, Indokolás [25]; lásd például a 28. cikk esetén: 1383/2026. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [30]}. Az indítvány ezen elemeiben az Abtv. 26. § (1) bekezdés *a)* pontjában, illetve 27. § (1) bekezdés *a)* pontjában rögzített követelménynek nem felel meg.

[24] 3.2. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében – annak *a)–f)* pontjaiban – rögzített feltételeknek megfelel.

[25] A panasz tartalmazza azt az alaptörvényi, valamint törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza. Tartalmazza az eljárás megindításának indokait és az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét; megjelöli az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezéseket, bírói döntéseket és az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit. Tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntések és az alkalmazott jogszabályi rendelkezések miért

ellentétesek az Alaptörvény megsértett rendelkezéseivel, továbbá kifejezett kérelmet ad elő a sérelmezett bírói döntések, valamint jogszabályi rendelkezések megsemmisítésére.

[26] 4. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát. E feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.

[27] 4.1. Az alkotmányjogi panasz Győri Törvényszék döntését támadó elemének vizsgálata során az Alkotmánybíróság az alábbi következtetésekre jutott.

[28] Az Alkotmánybíróság a tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való jog és a jogorvoslathoz való jog tartalmát illetően következetesen alkalmazott gyakorlattal rendelkezik. Az alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.

[29] Az indítványozó panaszában a Győri Törvényszék tényállás megállapítását, bizonyíték értékelését, az általa alkalmazott jogszabályok értelmezését kifogásolta. Azonban az Alkotmánybíróság „következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta »szuperbíróságként«, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el” {lásd például: 3049/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [39]; 1341/2026. (VII. 3.) AB végzés, Indokolás [31]}.

[30] Az alkotmányjogi panasz Győri Törvényszék döntésével szembeni, – a bemutatott alkotmánybírósági gyakorlat alapján – alkotmányossági kérdést nélkülöző indokolása tehát a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét sem vetette fel.

[31] 4.2. A Kp. rendelkezéseivel és a Kúria végzésével szemben felhozott indítványozói érvelésekre az Alkotmánybíróság a következő megállapításokat tette.

[32] 4.2.1. Az indítványozó nem adott elő olyan körülményt, amely érdemben vizsgálandóvá tenné a Kp. 117. és 118. §-át, annak Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdését sértő volta miatt. Az Alkotmánybíróság ehelyütt utal a 3186/2024. (V. 17.) AB végzésére, melyben a Kp. 117. és 118. §-át a polgári és közigazgatási ügyekben a felülvizsgálat lehetőségének eltérő módon és mértékben történő biztosítása miatt támadó alkotmányjogi panasz tárgyában az egyenlő bánásmód követelményének állított sérelmére megállapította, hogy „nem vet fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét az, hogy a törvényalkotó a különböző eljárási törvényekben eltérő kritériumokhoz köti a felülvizsgálat igénybevételét; továbbá az sem, hogy a közigazgatási határozatot felülvizsgáló bírói döntéssel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. §-ában megjelölt feltételek teljesülése esetén fogadható be” (Indokolás [40]).

[33] Szintén nem lehet érdemi vizsgálat tárgya az indítványozó azon érvelése, mely szerint a Kúria más, azonos indok alapján előterjesztett felülvizsgálati kérelmet befogadott. Önmagában azt, hogy a bírósági döntés eltér más bírósági döntéstől, illetve a hasonló ügyekben hozott döntésekben általánosnak tekinthető jogértelmezéstől, az Alkotmánybíróság nem alkotmányossági, hanem jogegységi kérdésnek tekinti, amelynek vizsgálatára nincsen hatásköre. Az Alaptörvény XV. cikkének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének, valamint a 25. cikk (3) bekezdésének egymással való összefüggése tárgyában az Alkotmánybíróság korábban megállapította, hogy ilyen tartalmú indítványozói hivatkozás nem alapozhatja meg az alkotmányjogi panaszok érdemi vizsgálatát. Önmagában az nem alkotmányossági kérdés, hogy valamely kérdésben mennyire tekinthető egységesnek az eljáró bíróságok gyakorlata. A jogegység biztosítása ugyanis – ha annak szükségessége felmerül – a bíróságokra kötelező jogértelmezés keretében a Kúria feladata {3180/2022. (IV. 22.) AB végzés, Indokolás [18]; 3349/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]; 3401/2023. (VII. 27.) AB végzés, Indokolás [24]}.

[34] 4.2.2. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése a közigazgatási hatóságok eljárásával és döntéshozatalával összefüggő alapjogot tartalmaz, közvetlenül nem vonatkozik a bíróságok eljárásaira. Az indítványozó az elsőfokú adóhatóság döntését, majd az azt vizsgáló másodfokú hatóság eljárása jogszerűségét sérelmezhette, sérelmezte is. A Kúria végzésével szembeni panaszt az Alkotmánybíróság ebben az elemében nem vizsgálhatja, mert a bíróságok, így a Kúria eljárására az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése irányadó.

[35] Nem merült fel olyan körülmény sem, amely az Alaptörvény XXV. cikke sérelmének kételyét vetné fel. Az indítványozónak lehetősége volt arra, hogy panaszával a törvényben meghatározott állami szervhez forduljon. „[A]z pedig nem veti fel az Alaptörvény XXV. cikkének sérelmét, hogy a Kúria – a Kp.-ban meghatározott mérlegelési jogkörével élve – arra a következtetésre jutott, hogy nem teljesülnek a

felülvizsgálati kérelem befogadásának törvényi okai" {3186/2024. (V. 17.) AB végzés, Indokolás [42]}.

[36] 4.2.3. Az indítványozó szerint a Kúria – a Kp. adta értelmezési lehetőség alapján – megvonta a bírósághoz fordulás lehetőségét, amely az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való, valamint a jogorvoslathoz való joga sérelméhez vezetett.

[37] Az Alkotmánybíróság a bírósághoz fordulás jogának sérelmét érintő indítványi elemmel összefüggésben megállapította, hogy a Kúria az indítványozót támadott végzésével a bírói út igénybevételétől nem fosztotta meg. A Kúria döntésében a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról, nem pedig a keresetlevél érdemi elbírálásra alkalmassága kérdésében döntött. Az indítványozó a rendelkezésre álló iratok alapján ügyében a másodfokú adóhatósági határozatokat az irányadó eljárási szabályok szerint bírósági felülvizsgálat tárgyává tehette és tette is. Az indítványozó keresetét a Győri Törvényszék érdemben elbírálta. „A bírósághoz fordulás joga sérelmének lehetősége önállóan a rendkívüli perorvoslati kérelemmel összefüggésben nem vethető fel {vesd össze: 3033/2020. (II. 24.) AB végzés, Indokolás [33]}" {3046/2022. (I. 31.) AB végzés, Indokolás [14]}.

[38] A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét azonban felvetheti annak kérdése, hogy a Kúria eloldotta-e magát a jogszabály szövegétől {lásd: 3417/2024. (XI. 28.) AB határozat, Indokolás [37]; hivatkozza még: 1351/2026. (VII. 9.) AB végzés, Indokolás [25]}. Az indítványozó azonban ezt alátámasztó, az érdemi vizsgálatot megalapozó érvelést nem adott elő. A Kúria – az indítványozó által kifogásolt pontjában kifejezetten a gyakorlatára alapítottan – tételesen megindokolt választ adott arra, hogy a felülvizsgálati kérelem mely okok miatt nem fogadható be (Kúria végzése, Indokolás [24]–[34]).

[39] Az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmére előadott érvelésére hangsúlyozandó, hogy a jogorvoslathoz való jog „lényegi tartalma a jogalkotótól azt követeli meg, hogy a hatóságok érdemi, ügydöntő határozatai tekintetében tegye lehetővé a valamely más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét" {9/2013. (III. 6.) AB határozat, Indokolás [28]}.

[40] Az Alkotmánybíróság értelmezésében a Kp.-ben, a közigazgatási határozattal szemben a közigazgatási per keretében biztosított bírósági felülvizsgálat – figyelemmel az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdésére, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti bírósághoz fordulás jogára – jogorvoslati funkciót is betölt {lásd: 3113/2025. (III. 21.) AB végzés, Indokolás [23]}, így a rendes jogorvoslatnak minősülő fellebbezés nyomán meghozott másodfokú adóhatósági döntéssel szemben indított közigazgatási per egyben általánosan igénybe vehető jogorvoslati eszköz is.

[41] Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata szerint a jogorvoslathoz való jog nem követeli meg a rendkívüli perorvoslati rendszer létét, a jogorvoslathoz való jog a

rendes jogorvoslatokra vonatkozik. A Kúria hatáskörébe tartozó felülvizsgálat – mint rendkívüli jogorvoslat – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt rendelkezéssel nem hozható összefüggésbe {lásd például: 3376/2020. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [14]}. Az Alkotmánybíróság ehhez azt fűzte hozzá, hogy „amennyiben a jogalkotó a felülvizsgálat lehetőségének biztosítása mellett dönt, az Alkotmánybíróság hatáskörrel rendelkezik a jogalkotó által biztosított rendkívüli jogorvoslat szabályainak az Alaptörvénnyel való összhangjának a vizsgálatára" {3245/2018. (VII. 11.) AB határozat, Indokolás [28]}. Az Alkotmánybíróság értelmezésében azonban az Alaptörvény azzal kapcsolatban nem tartalmaz követelményt, hogy a jogorvoslati fórumrendszer hány fokon érvényesüljön, ily módon adott esetben a jogorvoslati fórumrendszer egyfokúsága is megfelel az Alaptörvény követelményeinek {lásd például: 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [95]; 1056/2026. (II. 20.) AB határozat, Indokolás [93]}.

[42] 4.2.4. Mindezeket figyelembe véve az indítványozó kúriai értelmezést kifogásoló érvei, valamint a Kp. egyes rendelkezései alaptörvény-ellenességére előadott indokolása alapján az alkotmányjogi panasz érdemben nem volt vizsgálható. Az alkotmányjogi panasz ezen elemeiben sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmazott meg, sem pedig a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét nem vetette fel.

[43] 4.3. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadási feltételeknek nem felel meg.

[44] 5. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

[45] Az indítvány visszautasítására tekintettel az Alkotmánybíróságnak a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztéséről nem kellett döntést hozni {lásd hasonlóan például: 1269/2026. (V. 22.) AB végzés, Indokolás [30]}.

Budapest, 2026. november 16.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Ligeti Miklós Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Nemessányiné dr. Chronowski Nóra
Edit s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
előadó alkotmánybíró